

MINNEWAKAN

ČASOPIS SKAUTEK A SVĚTLUŠEK 6. ODDÍLU SV. JANY Z ARCU, STŘEDISKO POLÁRKA KROMĚŘÍŽ

VÝSLECH
SOPTÍKA

CHAMELEON
LEON

KOMIX

ÚLET

INFORMACE O
PLESE PRO
RODIČE

HELFTÝN

Tento výtisk patří:

...skauting pro život

5. číslo (leden), 5. ročník. Vychází měsíčně.
Náklad 35 výtisků. Uzávěrka tohoto čísla:
31.12.2005 Uzávěrka příštího čísla: 5.2.2006

Drazí čtenáři,

Tak je tady další nový rok a s ním i lednový výtisk našeho oddílového časopisku. Vynechám všechny přací formulky (ne, že bych vám to všechno nepřála, ale myslím, že už toho určitě máte plné zuby) a vrhnu se do výčtu toho nejzajímavějšího, co v tomto čísle najdete. Hned jako první bych vám chtěla představit novou rubriku, a to komix. A to ne jen tak ledajaký! Náš originální výchovný:) komix Áda a Éda o skautíkovi a světlušce, kteří jako správní skauti řeší různé situace. Na závěr nebude chybět ani poučení:) V rubrice Buď připravena najdete instrukce, jak postupovat při podvrtnutí či vymknutí, což jsou docela běžná zranění při sportu a turistice, takže rozhodně stojí za to se začíst. V příběhu k zamyšlení vás Boyda vybídne, aby jste si všímali věcí, kteří ostatní lidé potřebují. Zamyšlení je navíc obohaceno o obrázek místní umělkyně – Lišky. Markýzin výslech podstoupila Soptča, tak se dozvíte, o čem sní a po čem touží:) Nezapomeňte své rodiče upozornit na ples, jemuž je věnovaná stránka devátá. Pro malé i velké mám rozkošnou pohádku o chameleonovi Leonovi. Markýza vám ukáže krásné místo, kam můžete s rodinkou zajet na výlet a v úletu si přečtete o atmosféře koncertu skupiny Tatabojs. Žhavé drby dodala naše bulvárová redakce pro vaše nenasytná ouška. A na závěr přidávám písničku, kterou jsme se naučily na Vánoční schůzce. Doufám, že s teď v těžkém období plném písemek a zkoušení najdete pár chviliek na čtení a že snad budete o něco moudřejší a veselejší!

Vaše šéfredaktorka Mumínek

OBSAH ČÍSLA

Úvodník, Obsah	1
Okénko pro rodiče, Oddílový oznamovatel	2
Buď připravena	3
K zamyšlení	5
Výslech Soptíka	7
Informace o 4. Skautském plese	9
Pohádka – Chameleon Leon	10
Áda a Éda – komix	12
Tip na výlet – Helfštýn	13
Úlet – Koncert Tatabojs	14
Wow!	15
Vysmátá stránka	16
Písnička z Vánoční oddílovky	17
Sudoku, Řešení sudoku, Celoroční soutěž, Oslavenci, Konečník	18

OSLAVENCI

Svátek slaví

13. 1. Andílek

15. 1. Alík a Alička

Minulé sudoku vyhrála **Vik** a osmisměrku **Ghaalyn**, tak se hlase o odměny!

SUDOKU 4

Prostřední řádek sudoku z minulého čísla je
31475829

Prostřední řádek vyřešeného sudoku patří do redakční schránky, na mejl arthea@post.cz nebo na tel. Číslo 608933825.

SOUTĚŽ

Rozhodla jsem se posunout termín prosincového úkolu – pokladničky u jesliček, protože jsem si uvědomila, že jste mi skoro neměli šanci odpovědět. Do příští uzávěrky – 5. února mi tedy odevzdáte dva úkoly – již zmiňovaný prosincový a nový lednový – ten zní:

Vymyslete a nakreslete nějakou vaši vlastní pohádkovou postavu, která bude symbolizovat měsíc leden – ať už to budou lednoví mužíčci, lednové víly, zvířátka, ledňáčci to už je na vás. Body dostane každý, kdo odevzdá obrázek s názvem postavičky a podpisem do redakční schránky a ten nejoriginálnější, nejzajímavější dostane body navíc, takže zapojte fantazii, chopte se pastelky a směle do kreslení! Můžete i malovat nebo používat nejrůznější techniky.

SUDOKU 5

7	5				6			3
				2	3	5		
		9	4	1		8	6	
8		2	5	4				9
	6							7
	1			7	8	2		4
	3	6		8	7	9		
		5	3	6				
4			9					3 1

KONEČNÍK

Tak a už je tu zase konec. Doufám, že chvíle strávené s Minewakanem vám byly přínosné a že se také zapojíte do jeho vytváření či do soutěžení. Tímto bych chtěla pochválit Lišku, která sama od sebe vymyslela krásný příspěvek v podobě obrázku na zamyšlení. V únoru se na vás těší

Vaše šéfredaktorka Mumínek

Redakce: Mumínek, Markýza, Herkules, Verča, Máří, Andílek, Kecka, Lili, Vojta, Ghaalin, Králíček, Brouček. Všem patří poděkování, stejně tak i všem fotografům, kteří poskytli svá díla.

PROSINEC (Uhlíř, Svěrák)

^CJe prosinec a vrabec ^Gprosí
^Fmějte lásku ^Cv duších
a listonoši klapky ^Gnosí
^Fna promrzlých ^Cuších.

Spí včelí ^Gúl,
^Fspí bílá ^Czahrada,
spí světa ^Gpůl,
^Fmráz řeku ^Gopřá ^Cdá.

Spí včelí úl,
spí bílá zahrada,
spí světa půl,
mráz řeku opřádá.

Slyš, koledu si dítě zpívá,
hlas má trochu tklivý,
však v jablku se hvězda skrývá,
budem dlouho živí.

Spí včelí úl,
spí bílá zahrada,
spí světa půl,
mráz řeku opřádá.

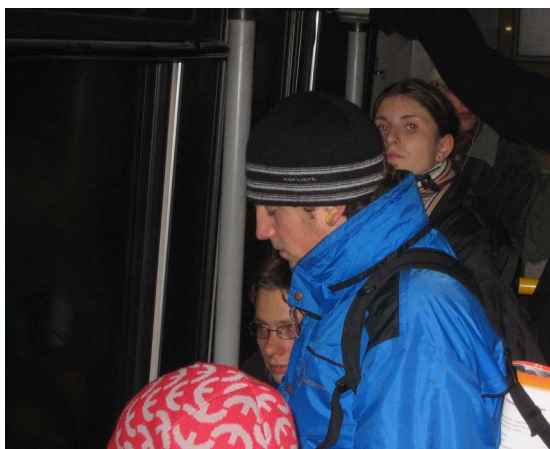
Spí včelí úl,
spí bílá zahrada,
spí světa půl,
mráz řeku opřádá.

Postůj ^Cchvíli, ^{ami}chvíli, ^Fchvíli^G,
budeš ^Cbílý, ^{ami}bílý, ^Fbílý^G,
^Fprotože se krásně chume^Glí.
Bílou ^Cplání, ^{ami}plání, ^Fplání^G,
pán a ^Cpaní, ^{ami}paní, ^Fpaní^G,
^Fdo lesa si vyšli na jme^Glí.

Je prosinec a vrabec prosí
mějte lásku v duších
a listonoši klapky nosí
na promrzlých uších.

Spí včelí úl,
spí bílá zahrada,
spí světa půl,
mráz řeku o Spí včelí úl,
spí bílá zahrada,
spí světa půl,
mráz řeku opřádá opřádá.

FOTO MĚSÍCE

Šotkovo spící dostaveníčko s tyčí
Tento záběr dodala naše
bulvárová redakce:)

ODDÍLOVÝ OZNAMOVATEL

neděle **15. 1.** v **15 hod Akvapark** ve Vyškově, sraz před **kostelem sv. Jana** - akce pro celé středisko, návrat v 18 hod. Mohou jet i kamarádi a příbuzní. Cena: děti do 6 let 50 Kč, studenti 90 Kč, dospělí 120 Kč

28. ledna na Arcibiskupském gymnáziu Skautský ples – Gazely, Lišky, Žížalky a Želvičky – vystoupení, Gazely a Lišky – organizační tým více informací na straně 9

10. - 12. 2. lyžovací víkendovka společně s **5. oddílem** na Dolní Bečvě. Budeme spát na faře. Bude skupina sjezdovky, běžky, boby/saně, případně snowboardisté. **Nahlaste se co nejdříve Markýze.**

Vybírá se **registrace pro rok 2006**, výše je jednotná pro všechny - **500 Kč**, po domluvě s Markýzou možno zaplatit ve **dvou splátkách**. Peníze **odevzdej rádkyni** (dostaneš doklad o přijetí).

OKÉNKO PRO RODIČE

Co je to registrace a proč se platí? Registrace zahrnuje roční poplatek za členství, část peněz jde na ústředí Junáka, část na okres a část na středisko. V registračním poplatku je zahrnuto i pojištění na všech akcích pořádaných střediskem. Dále je v ceně roční předplatné časopisu pro danou věkovou kategorii. Skautský ples – ať už se chystáte přijít nebo ne, některé děti mají s družinou připravený program či vystoupení. Proto pokud dítě bude vystupovat, donese domů lístek žádající o svolení s účinkováním. Součástí tohoto lístku je návratka, kterou je třeba vyplnit a co nejrychleji odevzdat (nejlépe ještě na schůzce). Dále bych chtěla poprosit ty rodiče, kteří ještě neodevzdali lístky nebo peníze na ples, ať tak co nejdříve učiní. Více informací ohledně plesu je na straně 9.

Podvrtnutí a vymknutí

Jaký je rozdíl mezi podvrtnutím a vymknutím?

- obojí se týká pohmoždění kloubů (např. kolene, kotníku, lokte, ramene)
- podvrtnutí označuje menší nehodu, při které kloub opustil kloubní jamku, ale vrátil se (nejčastější u kotníku, kolene), jsou nataženy vazy
- vymknutí je mnohem vážnější, protože kloub zůstal mimo kloubní jamku a nezskočil zpátky

Je to vůbec vážné poranění?

- pro laika je na první pohled hodně těžké určit, zda se jedná o podvrtnutí nebo vymknutí a jak je to vážné
- kloub může být jen trochu vnitřně pohmožděný, ale může se stát, že budou přetrženy některé vazy, poškozen nerv či bude kost mimo kloubní jamku proto v každém takovém případě je nutné vyhledat lékaře
- nevléčený kloub může zlobit hodně dlouho
- v horších případech musí postižený zapomenout na některé sporty, při kterých jsou klouby namáhány (např. lyžování)

v ještě horších nebude možné končetiny normálně ohýbat

A jak poznám, že se něco takového stalo?

- podvrtnutí i vymknutí jsou záležitosti velmi bolestivé
- dochází k nim většinou při různých pádech
- kloub rychle oteče a je zdeformovaný

Apokryf ze zasedání Velerady

Jeruzalém, Velký pátek 30(?) po Kr.

Kaifáš: Josefe, tys půjčil těm galilejským svou vlastní hrobku?!

Josef Arimatejský: No jo, půjčil... Ale jenom na víkend!

Rybaři takhle jeden farář ve Vltavě pod Vyšehradem a vytáhne zlatou rybku. Jak už to tak zlaté rybky dělají, tak i tato prosí, že když bude puštěna zpátky do vody, splní svému dobrodinci přání. Farář se podiví, že se rybce chce nazpátek do té špinavé vody, pak ji však pustí a vyslovuje své přání:

"Co kdybys udělala něco s tou válkou v Afgánistánu..."

"Hele", odvěti rybka, "já jsem jenom obyčejná malá vltavská zlatá rybka... Války - to je na mne moc. Zkus si přát něco jinýho."

"Taky bych si přál, aby farníci v mé farnosti byli zbožní, trpěliví a milí."

Rybka se chvíli zamyslí a pak říká: "Kde že je ta válka...?"

Indiáni se přijdou za šamanem zeptat, jestli bude tuhá zima. Šaman rozhodí kamínky, podívá se na ně a řekne: "Nevím, Velký Manitou mlčí. Ale pro jistotu štípejte dříví."

Tak indiáni odejdou, štípají dříví, ale za týden se přijdou zeptat znovu. Šaman tedy zase rozhodí kamínky a po-vídá:

"Nevím, Velký Manitou stále mlčí. Ale pro jistotu štípejte dříví."

Indiáni zase odejdou a štípají dříví, ale šamanovi už je to blbý, a tak se jde zeptat na meteorologickou stanici, jaká ta zima bude. A tam mu odpoví:

"My nevíme, ale asi pořádně tuhá. Indiáni už čtrnáct dní štípaž dříví."

Jeden mladý mnich se rozhodl, že odejde do horského kláštera a podstoupí těžkou zkoušku mlčenlivosti, která mu dovoluje říci jen dvě slova za deset let. Po prvních deseti letech jde za otcem představeným. Vejde do kanceláře, otec přikývne a on povídá:

„Mizerné jídlo!“

Otec znovu kývne a ukáže rukou ven. Mnich tedy odejde.

Uplyne dalších deset let a audience se opakuje. Mnich tentokrát říká:

„Tvrdá postel!“

Konečně po třiceti letech mnich předstoupí před otce se zamračenou tváří a říká:

„Odcházím odsud!“

A otec se jen tak mírně usměje a povídá:

„Ani se nedívám. Co jste tady, pořád si jen stěžujete.“

VÁNOČNÍ DRBÁNÍČKO

Wow!

Pozor, pozor! Máte nějakého vysněného chlapce a nevíte, jak se s ním seznámit? Řekněte Šotkovi. Na Mikulášském semináři nám dohazoval opravdu všechny? dokonce i holky:-) I chlapci umí říkat něžná slůvka. Z Romanových úst to během cesty do Prahy na Mikulášský seminář zaznělo hned několikrát. Oslovení miláčku ovšem nepatřilo žádné sličné slečně z kupé (i když jich tam bylo dost), ale pouze Šmudlovi.

Třeštidlo se na Mikulášském semináři ukázalo jako skvělý tanečník. Na tanečním večeru ovšem neprotancovalo střevíčky pouze s chlapci, ale vytáhlo i každou sukni:-) Takže pokud se bojíte, že letos na plese zase zůstanete na ocet, nevěšte hlavu, Třeštidlo vás v tom určitě nenechá.

Ježíšek nás na vánoční schůzce opět překvapil: On nezvoní, ale kvíká!!? Ozvalo se z chumlu světlušek čekajících na rozdávání dárečků.

Ježíšek nám i letos splnil všechna naše tajná přání! Šotečkovi přinesl vysněného masážního ježečka, Anežka dostala úchylné barevné ponožky a Lili už díky příručce První pomoc můžete svěřit svůj život bez obav

Vánoční puding vyvěstil letos velké štěstí hlavně Leničce, která v pudingu našla tmavý chlup, což svědčí o tom, že si vezme určitě někoho mužného, krásného a elegantního? asi někoho jako Mitche

Maruška se na Vánoční schůzce ukázala jako pěkná nevěrnice! Nejdříve se velice hlásila k Herkulovi, ale když odešel na WC, vrhla se na Verču. Když to uviděl vracející se Herkules, velice se rozlítl a obě hříšnice ulehtal.

Naši paparaziové odhalili, s kým že se to Šmudla tajně stýká!

- těžko se s ním hýbá, v případě vymknutí je pohyblivost znemožněna úplně, končetina je bezvládná

Co se s tím dá na místě dělat?

- nikdy kloub nerovnat, nesnažit se ho dostat do normální podoby
- volat lékařskou pomoc
- na zranění přikládat studené obklady
- v případě, že pomoc přijde na místo, je potřeba uložit zraněného co nejpohodlněji, podložit končetinu tak, aby nebyla zatěžována
- v případě transportu kloub znehybnit v takové poloze, která vznikla zraněním, pomocí dlahy, šátků, obvazů
- zajistit, aby končetina nebyla při transportu namáhána

!POZOR! Než se rozhodnete pro transport, vždy přemýšlejte o svých silách, jestli jste schopni unést postiženého a jestli mu tím ještě neublížíte. V případech jako je tento, kdy se nejedná o přímé ohrožení života, je lepší přivést si posily a netrápit zraněného bolestí při nešeterném zacházení.

Jak ošetřit podvrtnutý kotník?

- pokud jste při chůzi špatně došlápli a kotník otéká a bolí
- je třeba přiložit studené obklady, nohu nadzdvihnout
- stáhnout kotník i chodidlo elastickým obinadlem
- vyhledat lékaře

Doporučený obsah lékárníčky

• 2x Paralen	• 1x Spofaplast 2,5 cm x 2 m	• 2x vata skládaná 50 g
• 1x Carbosorb	• 1x Spofaplast rychloobvaz 6 cm x 1 m	• 1x pinzeta anatomická
• 1x Gastrogel	• 2x obinadlo hydrofilní sterilní 6 cm x 5 m 1x obinadlo škrťací pryžové 70 cm	• 1x příručka "První pomoc"
• 1x Opthal	• 4x obvaz Nerit	• 2x rouška resuscitační
• 1x Ataralgin	• 10x polštářek Porin	• 6x špendlík zavírací
• 1x Septonex	• 10x obinadlo hydrofilní sterilní 10 cm x 5 m	• 1x teploměr lékařský v pouzdře
• 2x gáza hydrofilní á 5 ks	• 1x šátek trojčipý	• 1x Traumacel zásyp
		• 1x Opthal

Na konci letopočtu píšeme pětku a jsme tedy o rok starší a moudřejší. Přeji všem, aby to byla pravda a aby těch dvanáct měsíců, které jsou před námi, bylo alespoň tak dobrých jako ty, které jsou už za námi.

Nedělí začínáme týden. Začínáme nicneděláním. Pravidelně si lidé myslí, že se začíná tím, že se začne něco dělat. Tak to je trošičku omyl. Když chcete postavit dům, tak prvně, kromě toho, že lítáte po úřadech, počmáráte spoustu papíru. A pak začnete úplně opačnou cestou. Začnete kopat díru do země, třebaže chcete bydlet nad zemí! A místo toho musíte kopat díru, házet do ní obrovské kameny a lít takovou divnou kaši. Prostě dělat základy. Začínáme tím, že se ztišíme a uklidníme.

Když přecházíte křižovatku, čekáte, až padne zelená, uděláte dva kroky zpátky a pak se rozeběhnete, abyste přešli. Cvičíte se v postřehu. A to není marná věc. Protože postřeh je krásný proud v člověku, který myslí na druhého. Nejsme sami, nikdo z nás. My jsme spolulidé a jsme svěřeni jeden druhému. A proč? Kvůli našim chybám. Řeknete, no ano, tak si vyberu toho nejlepšího člověka. Samozřejmě. Ale ten nejlepší má také chyby. Jen si představte, kdyby v rodině byli tatínek i maminka vztekli pro stejnou věc. Ani byste nebyli na světě, protože by se byli pravděpodobně už pátý den po svatbě rozštípali na třísky. Jeden musí být vzteklý a druhý klidás. A naopak zase, když se klidás rozčílí, tak se vztekloun ohromně uklidní. Tak se krásně vyrovnáváme. Ale k tomu je zapotřebí postřeh.

Postřeh si musíme vycvičit. Naše současné pokolení má to neštěstí, že k tomu nemá příležitost. V minulých generacích to secvičili, protože na to pravidelně dbali ti starší: „Pust' tu paní sednout, počkej, až bude volné místo, pak si sedneš.“ A podobně. A nám to přišlo jako naprosto samozřejmá věc. Momentálně se to neděje. Mám dojem, že mladí lidé mají v zadnici (promiňte mi to ošklivé slovo) namontované přímo magnety. Jakmile se kdekoliv otevrou dveře, vrhnou se na židli, sednou si a přilepí se. To proto, že nemají postřeh. Když jim řeknete: „Pust' mě,“ tak vás beze všeho pustí sednout. Ale je to nenapadne. Proč? Protože to „pust' mě“ necvičili. Každá hezká věc se musí trénovat. Ne proto, abychom si dělali nějaké strašné násilí, to vůbec ne. Vždyť je to pěkná hra, když koukám, komu bych mohl udělat něco hezkého. Jednou je to tohle, podruhé zas něco jiného.

Kapelu Tatabojs jsem měla ráda vždycky. Jejich písně jsou rozverná, přitom inteligentní a originální. Jejich nejnovější deska se jmenuje Nanoalbum, se kterým vyjeli na turné po různých klubech v České republice. Já jsem měla to štěstí, že jsem zrovna ten den, kdy měli koncert v brněnském klubu Fléda, byla v Brně. A tak jsem se rozhodla na Nanotour 2 jít.

Když jsme na Flédu dorazili půl hodiny před koncertem, bylo tam už tolik lidí, že nebylo, kam si sednout. Naštěstí otevřeli sál a tak jsem se jala čekat v první řadě. Stihla jsem si ještě ve stánku koupit na památku malé odznáčky s logem kapely.

Začala hrát předkapela – Here. Je to česká kapela s milou zpěvačkou, která zpívá česky, anglicky a francouzsky. Jejich hudba je taková spíš klidná a náladová. Vytáhli i svižnější kousky. Publikum však příliš neřádklo, všichni se těšili na svou oblíbenou kapelu.

A pak to přišlo – po chvíli ladění a chystání na pódium nakráčeli čtyři členové kapely navlečení v doktorských bílých kalhotách a bílých košilích, přes které měli navlečené dámská tílka v pastelových barvách. Posadili se na přichystaná křesla a začali hrát. Žádná elektronika, samé akustické kytary, prostě nálada jak u táboráku. Všechny takto předělané písně najednou dostaly úplně novou tvář, jiný náboj. Takhle zahráli asi pět písní a nástroje vyměnili za elektrické – klávesy, 2 kytary a pořádné bubny. Nejen, že Tatabojs vynikají svou hudbou, ale jejich vystupování na jevišti je také hodně svérázné – tak například zpěvákem je v této kapele bubeník, jehož už tak energické vystoupení ještě více nabývá na síle. Protože je Nanoalbum vlastně takovou hudební knihou, příběhem, dokázal se dokonale vžít do role, kterou představoval – tak například schizofrenní docent Tečka byl v jeho podání absolutně šílený. Se zpěvem v některých písničkách pomáhala roztomilá zpěvačka Klárka Nemravová, která si tak melancholicky tančila po pódiu. Dalším exotem kapely je bezesporu Mardoška – kytarista, který předvádí krkolomné kousky a div, že někoho z obecenstva nekopl do hlavy, nebo že se při svých výskocích nezapletl do kabelu od kytary. Se svou image přihlouplého chlapečka se stal úžasným uvaděčem koncertu. Dva zbylí členové kapely – sólový kytarista a klávesista zpočátku vypadali zakřiknutě, ale během koncertu se taky pořádně rozparádili. Celý klub skákal a tancoval už hned od začátku a užíval si úžasnou atmosféru akce spolu se svou oblíbenou hudbou. Úspěch byl takový, že Tatabojs museli dvakrát přidávat.

Po koncertě jsem se stavila pro podpisy na své koncertové boty a taky pro podpisy pro Andílka, která se mnou nemohla jet. Opravdu jsem si tuto hudební lahůdku vychutnala a ještě hodně dlouho na ni budu vzpomínat.

Tak tohleto je Klárka Nemravová a v pozadí hraje Mardoška

Přináším další „hradní“ tip na výlet, konečně poblíž Kroměříže. Hrad Helfštýn se tyčí nad údolím řeky Bečvy.

Byl vystaven ve 13. stoletím loupeživým rytířem Fridušem z Linavy, aby střežil obchodní stezku do Slezska. Protože se král rozhodl vyhladit všechny loupeživé rytíře z povrchu zemského, brzy o své bydlo přišel a hrad vystřídal mnoho majitelů. V posledních desetiletích hrad prošel mnoha rekonstrukcemi, takže se nám nerozpadl a můžete obdivovat 5 hradních nádvoří, 6 bran a renesanční palác, který ještě na opravu čeká. Doporučuji vylézt na nově opravenou hradní věž (neděste se, že dřevěné schody úděsně vrzají, jsou pevné), abyste se mohli pokochat nádhernou vyhlídkou do širokého kraje. Kromě toho můžete zhlédnout sbírku hodin, historické mince a všude po hradě roztroušená díla uměleckých kovářů, kteří je vyrábí na každoročním setkání jménem Hefaiston. Na závěr si můžete přečíst legendu o tom, jak byl hrad založen.

Kdysi dávno vládl v tomto kraji prchlivý kníže. Špatně dopadl ten, kdo knížeti způsobil sebemenší mrzutost. Jak už tehdy bylo zvykem, trávil kníže mnoho času při lovu v lese. K lovu používal vzácného sokola, o kterého se pečlivě staral nejoddanější muž jeho družiny. Jmenoval se Beneda. Jednou se přihodilo neštěstí. Vzácný pták pošel. Trvalo dlouho než se sokolník odvážil svěřit se s hroznou událost knížeti. Jak se dalo čekat, špatná zpráva knížete rozlítla tak, že na oddaného Benedu tasil meč. Ten však byl šikovnější a pánovi meč z ruky vyrazil. Potom už na nic nečekal a prorazil si cestu ven z hradu. Benedu začali hledat zbrojnoši a chtěli ho přivést do hradu živého nebo mrtvého. Jenže po Benedovi jakoby se zem slehla. Utekł do lesů, kde se ukryl a začal se žít pálením uhlí. S lidmi se stýkal jen výjimečně tehdy, když jim prodával vypálené uhlí. Jednou takhle zase pracuje na svém milíři a tu slyší v dálce troubení polnic. Lekl se, a proto se ukryl do blízkého dutého stromu. Za malou chvíli slyší dusot kopyt. Kolem něj se mihl zpěněný kůň s jezdcem a za ním rozzuřený zubr. Beneda nelenil, vyskočil z úkrytu a jedním máchnutím roztal zubrovi čelo. Zvíře se skácelo k zemi a Beneda je několika ranami dobil. Teprve teď se otočil na jezdce a poznal v něm svého pána. Beneda padl na kolena a prosil o milost. Knížete však jeho prchlivost dávno opustila, a proto povídá Benedovi: "Vstaň příteli, to já ti musím děkovat za záchranu života. Přej si co chceš a já to splním." A Beneda vyslovil nezvyklé přání: "Přeji si jen tolik země, kolik obsáhne kůže z tohoto zabitého zubra." Kníže si myslil, že Beneda pohrdá jeho nabídkou, ale splnil, co slíbil. Beneda čile stáhl zvíře z kůže a nadělal z ní tenké proužky, které spojil v dlouhý provaz, a tím objal celý vrch, na kterém pářoval uhlí. Kníže potom Benedu pasoval na rytíře a ten si na svém vrchu vystavěl pevný hrad, který nazval Helfenštejn. Lidé převzali název hradu do svého jazyka a začali mu říkat Helfštýn, a tak se jmenuje dodnes (převzato z www.domek.cz)

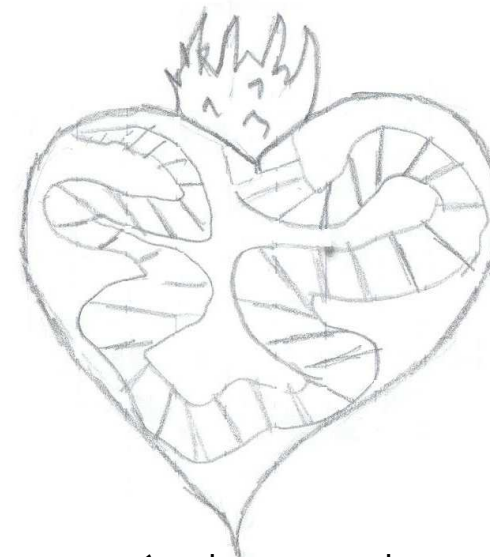
Jak se tam dostat: Vlakem do Lipníku nad Bečvou a odtud 5 km po červené značce. Případně vlakem do Teplic nad Bečvou, kde si můžete prohlédnout Zbrašovské aragonitové jeskyně a Hranickou propast, nejhlubší propast v České republice, a pak 14 km po červené značce.

Markýza

Líbil se mi jeden pankáč, irokéz, který v nabitém metru viděl, jak tam sedí jakýsi tlustý plukovník. Přistoupila paní, v každé ruce těžký náklad, a neměla si kam sednout. Stála tam se dvěma taškami, metro hrc sem, hrc tam. A ten irokéz, co má hřeben na hlavě, propochodoval celý vagón, postavil se před plukovníka a řekl: „Pinočete, vstaň! Tady nejsi na Západě. Pusť tu paní sednout!“ Klobouk dolů před tím mládencem. Ten věděl, co je postřeh. A věděl, co je dobré srdce.

Máš za úkol prokázat svůj postřeh, o němž píše Jiří Reinsberg. Vyber si jeden den, v němž budeš tento úkol plnit. V tomto dni se snaž ve škole o přestávkách i při hodinách všimat, co druzí potřebují. Ten chce půjčit tužku, jinému můžeš pomoci smazat tabuli. Příležitostí se najde jistě dost. Pokud během vyučování takto pomůžeš alespoň pěti lidem, splnil jsi úkol na jedničku a můžeš sám sebe pochválit. Popovídejte si o svých úspěších na schůzce.

Mám tu čest vám představit naši oddílovou umělkyni – jmenuje se Liška, je z družiny Gazel a rozhodla se pro Minewakan nakreslit obrázek s filosofickou otázkou na zamýšlení.

Co se stane s národem a s celou zeměkoulí, až knotek dohoří?

Kdo se jí líbil, když byla malá, co dostala na Vánoce a proč se jí říká více přezdívkami? To vše se dozvíte o Soptíkovi v našem výslechu!

Proč se ti říká Soptík, Sopta, Štabinka, Štabla?
Když jsem začala chodit do skauta (družina Gazel, kterou vedla Markýza), tak jsem nosila červenou zimní bundu, na které byly bílé bambule (bylo mi 11:) a nášivka Soptík (tu bundu mi šila maminka). Tou samou dobou vznikla i druhá přezdívka, ale ve škole (Gymnázium Kroměříž). A tu školní přezdívku jsem o několik let později použila jako mailovou adresu a začali mi tak říkat i skauti (poprvé na Safíru, 2001).

Jakou hudbu ráda posloucháš?

Krásnou, pohodovou, milou, šílenou, ... zkrátka nemám jednu oblíbenou kapelu nebo CD, co bych poslouchala pořád dokola. Záleží na náladě, příležitosti.

Letos bys měla ukončit studium na VŠE. Co plánuješ poté?

Studium ukončím příští rok a pak se zařídím podle momentální situace. Ráda bych ještě nějaké další studium, ale zatím je to daleko.

Tvoje oblíbená barva.

Mám ráda barevné věci.

Kdo z 5. oddílu se ti líbil, když jsi byla malá skautka?

Peťa Souček (A doufám, že jestli se někdy budu vdávat, tak u toho bude:)

Jak si představuješ ideálního partnera?

To někoho zajímá?:) Měl by to být člověk, který mi bude oporou, na kterého se budu moct spolehnout, který mě bude motivovat, bude mi umět odporovat, rozesměje mě a budeme si rozumět a mít podobný pohled na svět. A taky by mi měl občas přinést kytku, umýt vlasy a namasírovat chodidla.

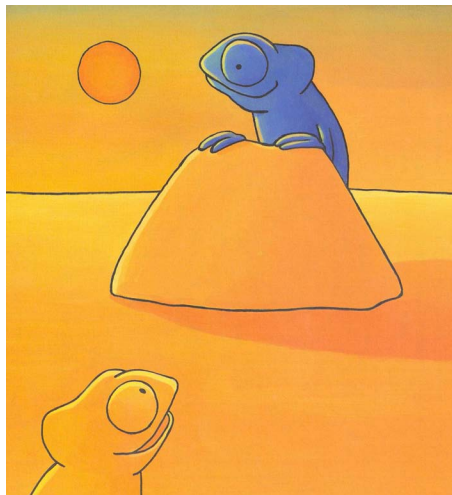
Co pro tebe znamená Mafie O11?

Opravdu hodně. Jsou to lidé, které mám moc ráda, se kterými je mi dobře a se kterými mě baví trávit volný čas a dělat spoustu smysluplných i úplně šílených věcí. A jsem moc ráda za každou povedenou schůzku a výpravu, za každý úsměv od Mafiánů i od ostatních, kteří vidí, že něco děláme a dokáží to ocenit, protože to dodává sílu a odvahu a opravdu to potěší:)

co nejlépe schovaný. Malí chameleoni putovali dlouhý čas. Po chvíli však zjistili, že se ztratili. Malí chameleoni dostali strach. A Leon se bál taky.

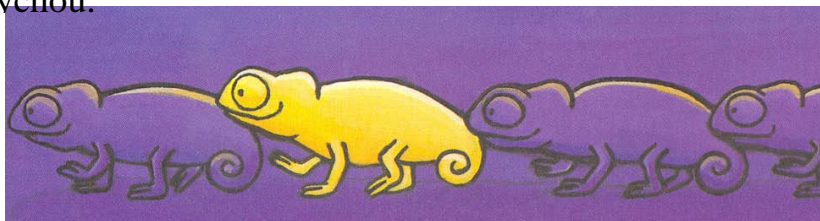
Leon se choulil za velký kamenem, ale pak už nemohl svou samotu vydržet ani o chvíličku déle.

Vykoukl ven a malí chameleoni ho hned upozorovali. K Leonovu překvapení byli rádi, že ho vidí. Zatím se o ně doma v lese začali rodiče strachovat. Rychle se stmívalo. Staří chameleoni se tedy vydali své děti hledat. Rodiče putovali dlouhý čas. Po malých chameleonech však nebyla žádná stopa.

Pak, v dálce na obzoru, zahlédli malou zelenou tečku. Byl to Leon! A tak malé chameleony našli díky Leonově barvě živé a zdravé. Všichni se radovali.

Po dni plném dobrodružství se chameleoni vraceli domů. Leon šel tentokrát s ostatními. Měl sice úplně jinou barvu, ale získal své místo mezi kamarády. To, že byl jiný, ho teď naplňovalo pýchou.

A tohle víte?

Červená, žlutá a modrá jsou základní barvy. Když tyto barvy smícháme, dostaneme tři odstíny. Červená a žlutá vytvoří oranžovou, žlutá spolu s modrou dá zelenou a modrá s červenou se změní na fialovou. Smícháme-li dohromady všech těchto šest barev, dostaneme černou. Doplnkové barvy najdeme vždy proti sobě na kruhu barev. Červená je doplňková k zelené, žlutá k fialové a modrá je doplňková k oranžové.

Jakou lidskou vlastnost nemá ráda?

Pokrytectví, bezohlednost, sobectví.

Co ti nadělil Ježíšek pod stromeček?

Spoustu krásných dárků, za které bych jmenovala tři: Vánoční schůzku Mafie, která se myslím opravdu povedla (bylo nás tam asi 28) a já jsem z ní odcházela moc spokojená a vánočně naladěná. Doma pak tatínka, který když si rozbalil všechny dárky, co dostal, tak docela dlouho jen seděl a vůbec nic neříkal, protože tomu nemohl uvěřit. Prostě se nám povedlo udělat mu velikou radost. A pak růžový župan s ovečkama (takové vysmáté) a kytičkama (takové modré).

Tvoje životní heslo.

Nemám jeden vybraný citát, kterým bych se řídila. Co mi ale pomáhá je to, že jsem se naučila ve všem, co se děje a čemu třeba úplně nerozumím a moc se mi to nelíbí najít nějaké ponaučení, určitý smysl a pak se to dá lépe zvládnout a poprat se s tím

Lenka Geráková –
Soptík
Studentka VŠE v Praze
Vůdkyně roverského
kmene Mafie O11

4. SKAUTSKÝ PLES

Ples našeho střediska se koná 28. ledna a, jak doufám, se k vám už snad dostaly i lístky. Nejprve bych vás ráda poprosila, abyste je co nejdříve vrátili či zaplatili.

Ale teď něco k programu – hrát bude kapela Dorado, je připraveno několik soutěží a vystoupení. Součástí plesu bude i koncert kapely Mako-Mako, která zazářila na roverské akci ObRok 2005. Po skončení koncertu bude volná zábava a diskotéka na přání. Po celý večer bude probíhat moderovaná žánrová diskotéka, kde se budou po půlhodinkách střídát připravené hudební styly tak, aby si každý přišel na své. Samozřejmě je i letos připravena tombola se zajímavými cenami. Pokud byste chtěli do tomboly přispět, stačí dar dodat do klubovny. Pokud by se chtěla vaše firma podílet na spozoringu, uvítáme vás na e-mailu 4.ples@centrum.cz. Další kontakty jsou: 608 752 479, www.polarkakm.net a předprodej probíhá v obchodě Sedmikráska.

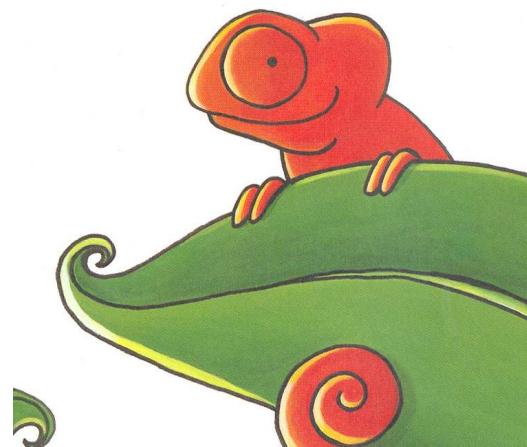
Jak už jsem uvedla, děti si připravují na schůzkách vystoupení. Proto je potřeba dostat k tomu váš souhlas – za tím účelem dostanete lístky, které vyplníte. Prosím o rychlé jednání. Předpokládaná vystoupení – Gazely, Želvičky, Žížalky a Lišky. Gazely a Lišku budou také pomáhat v občerstvení a v šatně.

Ještě jednou pro pořádek připomenu, že ples začíná v 19.00 hodin na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.

Za účast i za jakoukoli formu podpory jsme nesmírně vděční.

Za organizační tým Katka Blahutová - Mumínek

Chameleon Leon

Chameleon Leon byl jiný, než ostatní chameleoni. Když ostatní seděli na zeleném listu, zbarvili se do zelena. Když ostatní stáli na žlutém písku, změnili barvu do žluta. A když plavali v modrém rybníce, proměnili se do modra. Ne tak Leon. Když si Leon vlezl na zelený list, zčervenal. Když se Leon postavil na žlutý písek,

zřialověl. A když Leon plaval v modrém rybníce, měl barvu oranžovou. Leon to nedělal schválně. Chtěl být stejný jako ostatní chameleoni. Jen si nedokázal změnit tu správnou barvu. To, že by jiný, někdy nahánělo Leonovi strach. Nedokázal se dobře zamaskovat, když mu hrozilo nebezpečí. To, že byl jiný, občas přivádělo Leona do rozpaků. Mezi ostatními vždycky vyčníval. To, že byl jiný, často způsobovalo, že si připadal osamělý.

Nemohl si hrát s jinými chameleony, protože cítil, že se mezi ně nehodí. Leon si myslel, že ho chameleoni nepozvou mezi sebe, zvláště když hráli své oblíbené hry – maskovanou a na schovku. Jednoho dne se malí chameleoni vydali do světa na zkušenu. Leon byl zvědavý. A tak se plížil za nimi lesem a snažil se, co mohl, aby byl

